

הערכה

הערכה תלויה את מהלך ההוראה והלמידה כפעולה מתמשכת, המשקפת את מטרות התכנית ויעדיה. בחינת הבגרות היא רק מרכיב אחד בפעולת ההערכה, המסכמת את לימוד היחידות השונות בתכנית הלימודים. הבחינה כוללת דרכי הערכה שונות.*

בחינה עיונית: הבחינה העיונית תבדוק ידע והבנה של עקרונות, תהליכים ומושגים המוצגים במפרט התכנים, וכן שליטה במיומנויות חשיבה ולמידה בהלימה למטרות התכנית. הבחינות העיוניות תהיינה בשתי רמות: בחינה ברמה רגילה על שתי יחידות הלימוד "מושגים ועקרונות", ובחינה ברמה מוגברת על יחידת ה"התמחות".

בחינה בעל-פה ועבודת סיכום: בסיומה של עבודת החקר ביחידת האקוטופ, תתקיים שיחה בין התלמיד לבין בוחן חיצוני, שבמהלכה יוצגו מטרות העבודה המעשית, דרכי הביצוע, הממצאים והמסקנות ויידונו הקשרים לתופעות ותהליכים בסביבה. הבוחן יעריך על פי קריטריונים ומחווניים את העבודה המעשית, את הידע של התלמיד ואת עבודת הסיכום הכתובה (על האקוטופ, ראו עמ' 13).

תלקיט: ישקף את תהליך הלמידה על שלוש סביבות במסגרת היחידה השלישית "הסדנה הסביבתית". הערכת תהליך הלמידה והתלקיט תעשה על ידי המורה על פי קריטריונים ומחווניים (על הסדנה הסביבתית והתלקיט ראו עמ' 13 ועמ' 46).

פרטים על בחינות הבגרות מתפרסמים מעת לעת בחוזרי הפיקוח על הוראת מדעי הסביבה.

* על מטרות הערכה ושיטות הערכה, ראו חלק ג' "דרכי הערכה ומשוב", עמ' 47.